

কৃষক মুক্তি সংগ্রাম সমিতি, অসম
দ্বিতীয় দ্বি-বাৰ্ষিক ৰাজ্যিক অধিবেশন

১১, ১২, ১৩ মাৰ্চ, ২০১১

সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদন
২০০৮ — ২০১১

শ্বহীদ দীপক তাঁতি ক্ষেত্ৰ
বিজয়পুৰ (মেৰাপানী), দৈয়াং
গোলাঘাট, অসম

কৃষক মুক্তি সংগ্রাম সমিতি

সম্পাদকীয় প্রতিবেদন

২০০৮—২০১১

আমি জনপ্রিয় গণতান্ত্ৰিক গণ আন্দোলন এটা গঢ়াৰ ভিত্তি তৈয়াৰ কৰাৰ যত্ন কৰিছিলো

২০০২ চনৰ পৰা ২০০৫ চনলৈ এটি সৰু এলেকাৰ পৰা ৰাজ্যিক ৰূপ এটা দিয়াৰ কাম আৰম্ভ কৰা হৈছিল। ২০০৫ ৰ পৰা ২০০৮ লৈ সম্প্রসাৰণ — সাংগঠনিক আৰু মতাদৰ্শগত — কৰিবলৈ প্ৰাথমিক প্ৰচেষ্টা চলোৱা হৈছিল। ২০০৮ ৰ পৰা ২০১১ লৈ আছিল সাংগঠনিক আৰু মতাদৰ্শগত সুদৃঢ়কৰণৰ প্ৰাথমিক কাম-কাজ। ২০১১ ৰ ২০১৪ লৈ সাংগঠনিক বিস্তাৰ আৰু মতাদৰ্শগত ভিত্তি সবল কৰি এটি পূৰ্ণাংগ জাতীয় প্ৰগতিশীল নতুন ৰূপৰ গণতান্ত্ৰিক গণ সংগঠন গঠনৰ লক্ষ্য আগত ৰাখি কৃষক মুক্তি সংগ্ৰাম সমিতি আগবাঢ়িছে। ২০১৫ চনতে আমি ল'ম ঐতিহাসিক সিদ্ধান্ত।

২০০২ চনত টেঙানিত উচ্ছেদৰ বিৰুদ্ধে আৰম্ভ হোৱা গণসংগ্ৰামখনে আমূল সমাজ পৰিৱৰ্তনৰ এটা কষ্টকৰ পথ আৰম্ভ কৰিব খুজিছিল। ২০০৪ চনত দৈয়াঙলৈ ওলাই আহি এই সংগ্ৰামে এটা গণতান্ত্ৰিক গণসংগ্ৰামৰ ৰূপ পৰিগ্রহ কৰাৰ পথত ভৰি থ'লে। প্ৰচলিত পুঁজিবাদী ৰাষ্ট্ৰ ব্যৱস্থা পৰিৱৰ্তন কৰি সমাজতন্ত্ৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ দ্বাৰাহে চূড়ান্ত জনকল্যাণ সাধন কৰা সম্ভৱ — এই ধাৰণাক সাকাৰ ৰূপ দিবলৈকে আছিল বিভিন্ন ৰূপৰ সংগ্ৰামৰ অনুশীলন। এটা ক্ষুদ্ৰ এলেকাৰ ভিতৰত আমূল পৰিৱৰ্তনৰ সংগ্ৰাম এখন আৰম্ভ কৰি এটি বিপ্লৱী ৰাজনৈতিক দলৰ লগত যুক্ত নোহোৱাকৈ আগবঢ়া অসম্ভৱ; টিকি থাকিব নোৱাৰি। কিন্তু অসমত তেনে বিপ্লৱী দল নাই বুলিয়ে আমাৰ ধাৰণা। এহাতেদি সমাজ পৰিৱৰ্তনৰ দুৰ্বাৰ আকাংক্ষা; আনহাতে মূল সমাজ পৰিৱৰ্তনৰ সংগ্ৰামত অংশ গ্ৰহণৰ সুযোগ নথকা অৱস্থা এটাই আমাক নিজাববীয়াকৈ পথ এটি বিচাৰি উলিওৱাৰ বাবে এক বিশাল ব্ৰহ্মপুত্ৰত ডুবাই দিলে। তুলনামূলকভাৱে উন্নত দৈয়াং এলেকাত টেঙানিৰ পুনৰাবৃত্তি অসম্ভৱ। অথচ, অসমত প্ৰগতিশীল গণ আন্দোলন এটাৰ অনুপস্থিতিত আমিহেই জনগণৰ ওচৰত যথেষ্ট গুৰুত্ব লাভ কৰিলো। ২০০৫ ৰ পাছত অতি ক্ষিপ্ৰতাৰে আমাৰ প্ৰসাৰ ঘটিল। টেঙানিৰ অনুশীলনৰ পৰা মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ জনপ্ৰিয়তা অৰ্জন কৰা দুৰ্নীতি বিৰোধী অভিযানলৈ এই সময়চোৱাত আমি সাংগঠনিক আৰু মতাদৰ্শগতভাৱে কিদৰে গতি সলনি কৰি আহিছে তাৰে খতিয়ান এই সম্পাদকীয়

প্ৰতিবেদনত ল'ব লাগিব। এলেকা এটাৰ সামাজিক, সাংস্কৃতিক, ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক সকলো দিশৰ সংগ্ৰাম এখনৰ পৰা গৈ জাতীয় বিষয়সমূহত এটা প্ৰভাৱী ভূমিকা লোৱালৈ — এই পৰিক্ৰমাত আমি নিজৰ লক্ষ্য প্ৰাপ্তিৰ (সমাজবাদ প্ৰতিষ্ঠাৰ) দিশৰ পৰা মতাদৰ্শগতভাৱে খাটিখোৱা শ্ৰমিক-কৃষকৰ দৰ্শনৰ পৰা বিচলিত হৈছে নেকি তাৰে খনন আৰু আত্মপৰীক্ষা কৰা হ'ব এই প্ৰতিবেদনত, একা বঁকা এই পথছোৱা সাংগঠনিক / মতাদৰ্শগত উত্থান পতনৰ লেখ লোৱাই এই প্ৰতিবেদনৰ উদ্দেশ্য।

আমাৰ স্থিতিৰ প্ৰকৃত ভুল বুলি আমি সমসাময়িক বিশ্ব ৰাজনীতি, ৰাষ্ট্ৰীয় ৰাজনীতি আৰু ৰাজ্যখনৰ ৰাজনীতিৰ কিছু দিশ আলোচনা কৰি লওঁ।

বিশ্ব ৰাজনীতিৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশসমূহ :

দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ পৰৱৰ্তী সময়ত ধনী (সাম্ৰাজ্যবাদী) দেশসমূহৰ মাজৰ সংঘাত, সমাজবাদী ছোভিয়েট ইউনিয়নৰ সবল স্থিতি আৰু বিশ্বজোৰা জাতীয় মুক্তি সংগ্ৰামবোৰে সাম্ৰাজ্যবাদক যথেষ্ট কাবু কৰি পেলাইছিল। সেই সময়তে ৰাষ্ট্ৰৰ এক মানৱিক ৰূপ প্ৰদৰ্শনৰ বাবে যথেষ্ট তৎপৰতা দেখা গৈছিল। অৰ্থনীতিবিদ কেইগৈ ৰাষ্ট্ৰৰ এক Proactive ভূমিকা আৰু জনকল্যাণকামী পুঁজিবাদৰ পোষকতা কৰিছিল। তেওঁৰ 'জেনেৰেল থিয়'ৰি অৱ এমপ্লয়মেণ্ট'ৰ জৰিয়তে চাহিদা আৰু বজাৰৰ মাজত ভাৰসাম্যতাৰ বাবে যথেষ্ট পৰিমাণৰ নিয়োগৰ কথা কৈছিল। প্ৰচণ্ড শ্ৰেণী সংগ্ৰামৰ মাজেদি ১৯৪৯ চনত চীনতো বিপ্লৱ সাধিত হৈছিল। ১৯৬০ ৰ দশকত আফ্ৰিকান দেশবোৰে স্বাধীনতা লাভ কৰিছিল। ১৯৫৯ চনত প্ৰতিষ্ঠা হৈছিল সমাজতান্ত্ৰিক কিউবা। ১৯৪৫ চনত সকলো দেশৰ সমান প্ৰতিনিধিত্বৰে গঠিত ৰাষ্ট্ৰসংঘত তৃতীয় বিশ্বৰ দেশবোৰেও সমান প্ৰতিনিধিত্ব লাভ কৰিছিল। ফিডেল কাষ্ট্ৰ'ৰ দৰে দেশ নেতাই ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ সাধাৰণ পৰিষদত সাম্ৰাজ্যবাদী ধনী দেশবোৰক কঠোৰভাৱে সমালোচনা কৰিছিল। ৰাষ্ট্ৰসংঘই এই সময়তে অনেক ঘোষণাপত্ৰ প্ৰকাশ কৰিছিল — মানৱ অধিকাৰ সম্পৰ্কীয় ঘোষণাপত্ৰ, ১৯৪৮ ইত্যাদি। গোস্টী নিৰপেক্ষ আন্দোলনো আছিল গুৰুত্বপূৰ্ণ। কিন্তু ছোভিয়েট ইউনিয়নৰ পতন, ১৯৭০ ৰ দশকত চীনৰ মতাদৰ্শগত স্থলন হৈ বজাৰ সমাজবাদৰ উদ্ভৱ, তৃতীয় বিশ্বৰ দেশবোৰৰো অনেক সমস্যা, আফ্ৰিকান দেশত একনাকত্ববাদী শাসকৰ প্ৰতাপৰ পাছত সাম্ৰাজ্যবাদী দেশবোৰে মোত সলালে। ১৯৮৯ চনত ৱাশ্বিংটন কনচেন্‌চাৰ দ্বাৰা IMF, World Bank আদিয়ে নব্য উদাৰীকৰণ কৰ্মসূচী ল'লে। ছোভিয়েট ইউনিয়নৰ পতনে সমাজবাদী শিবিৰক মতাদৰ্শগতভাৱে সম্পূৰ্ণ দুৰ্বল কৰি তুলিলে। তৃতীয় বিশ্বৰ দেশবোৰে গোস্টী নিৰপেক্ষতাৰ নীতি বাদ দিলে। ক্ৰমে আমেৰিকাৰ শিবিৰৰ ওচৰ চাপি গ'ল। দেশৰ পুঁজিপতি শ্ৰেণীয়েও স্বাধীন জাতীয় বুৰ্জোৱাৰ সপোনৰ পৰিৱৰ্তে

সাম্ৰাজ্যবাদৰ কনিষ্ঠ অংশীদাৰ হোৱাৰ ফালে গতি কৰিলে। ভাৰতৰ ৰাজনীতিত ড° মনমোহন সিঙৰ আগমনে মতাদৰ্শগতভাৱে এই এজেশ্বাক আগবঢ়াই নিয়াৰ মানুহ ওলাল।

এই সাম্ৰাজ্যবাদী বিশ্বায়নৰ বিৰুদ্ধে জনগণৰ প্ৰতিবাদ প্ৰতিৰোধে আৰম্ভ হ'ল। আৰ্জেণ্টিনা, ভেনিজুৱেলা, বলিভিয়া, ইকুৱেডৰত জনগণৰ অভ্যুত্থান আৰম্ভ হ'ল — তাৰ জনগণে নব্য উদাৰীকৰণ কৰ্মসূচীক ১৯৯০ দশকৰ পাছত নস্যাত্ কৰিলে। লেটিন আমেৰিকাত ভেনিজুৱেলা, বলিভিয়া, ইকুৱেডৰ, আৰ্জেণ্টিনাত জনগণে সাম্ৰাজ্যবাদৰ পুতলা চৰকাৰবোৰ বদলি কৰিলে। ১৯৯১ ৰ পাছত সাম্ৰাজ্যবাদী বিশ্বায়নৰ বিৰুদ্ধে ভাৰততো প্ৰতিৰোধ আন্দোলনবোৰ হ'ল। কিন্তু এই আন্দোলনবোৰৰ ব্যৱস্থা পৰিৱৰ্তন স্বপ্ন নাই। ক্ষমতা দখলৰ কৰ্মসূচীও নাই। বেছি ভাগ আন্দোলনেই ইচ্ছাভিত্তিক, স্থান ভিত্তিক হৈ ৰ'ল। সৰ্বভাৰতীয় প্ৰভাৱযুক্ত তেস্তে ৰাজনৈতিক পৰিপক্ক আন্দোলনৰ বিকাশ নঘটিল। বিশ্বায়নৰ বিৰোধিতা আছে কিন্তু বিকল্প কৰ্মসূচীৰ অভাৱ। অৰ্থাৎ ভাৰতত এই পৰ্যায় প্ৰাথমিক অৱস্থাতে আছে।

দেশীয় পৰিস্থিতিৰ জয়াল ৰূপ :

তথাকথিত স্বাধীনতাৰ পাছৰ পৰাই ভাৰত ৰাষ্ট্ৰই এক সুবিধাবাদী 'মিশ্ৰ অৰ্থনীতি'ৰ জৰিয়তে সাম্ৰাজ্যবাদ নিৰ্দেশিত পুঁজিবাদকে অনুসৰণ কৰিছিল। দেশৰ ক্ষমতা দখল কৰা পুঁজিপতি জমিদাৰৰ জোঁটটোৱে সাম্ৰাজ্যবাদৰ লগত সহৱাস্থানৰ আত্মসমৰ্পনকাৰী পথ গ্ৰহণ কৰিছিল। 'শীতল যুদ্ধ'ৰ সময়খিনিত ই গৌষ্ঠী নিৰপেক্ষতাৰ নামত পুঁজিবাদকে অনুসৰণ কৰি আছিল, যদিও দেখি থকা ৰূপটো আছিল নিৰপেক্ষ। কিন্তু ১৯৮০ ৰ দশকৰ ৰাজীৱ গান্ধীৰ দিনৰ পৰা নতুন শিল্পনীতিৰ নামতেই হওক বা পানী ব্যক্তিগত প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ কৰিয়েই হওক সাম্ৰাজ্যবাদী বিশ্বায়নৰ নীতি আৰম্ভ কৰে। মাত্ৰ ৫ বিলিয়ন ডলাৰৰ এটি ঋণ বিশ্ববেংকৰপৰা গ্ৰহণ কৰি ছোভিয়েট ৰাছিয়াৰ পতনৰ পৰৱৰ্তী সময়ত ভাৰতে বিশ্বায়নৰ নীতি মানি লোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি প্ৰদান কৰে। ১৯৯০ ৰ দশকত ছোভিয়েট ইউনিয়নৰ সাম্যবাদৰ পতনে ভেটা ভাঙি নব্য সাম্ৰাজ্যবাদ লৈ আনিলে। বিশ্ব বেংকৰ কৰ্মচাৰী ড° মনমোহন সিঙক পোনে পোনে আনি ভাৰতৰ বিত্তমন্ত্ৰী পদত স্থাপিত কৰা হ'ল। ভাৰতবাসীৰ মতামত নোলোৱাকৈ, কোনো গণতান্ত্ৰিক নিৰ্বাচনত ভাৰতবাসী ভোটৰ সন্মুখীন নোহোৱাকৈ ড° মনমোহন সিঙক আনি প্ৰকৃততে কংগ্ৰেছে দেশৰ অৰ্থনীতি অপহৰণ কৰিলে। সুবিধাবাদৰ মাজতে জনকল্যাণৰ যিবোৰ আঁচনি আছিল সেইবোৰো কটকঠীয়া মৰাৰ সংকল্প ল'লে শাসক শ্ৰেণীয়ে। সাম্ৰাজ্যবাদী শক্তিসমূহৰ কোলাত মুৰ থৈ নতুন উপনিবেশিক নীতিক ৰঙা দলিচা পাৰি মাতি আনিলে।

বিজেপিয়েও সমান উৎসাহেৰে নব্য উপনিবেশিক শোষণ-লুণ্ঠনক স্বীকৃতি দি

নিজৰ 'স্বদেশী অৰ্থনীতি'ৰ ঘোষিত কথাবোৰক ভৰিৰে মোহাৰি পেলালে। ফলত তেওঁলোকৰ নিজৰ পৰিয়ালৰ ভিতৰতে আৰম্ভ হ'ল মতাদৰ্শগত যুঁজ। বহু বিজেপি কৰ্মীও হৈ পৰিল হতাশ।

সাম্ৰাজ্যবাদী শক্তিসমূহৰ লগত শাসক শ্ৰেণীৰ এই হলিগলি আৰু ভাৰত ৰাষ্ট্ৰৰ এককেন্দ্ৰিক ব্যৱস্থাৰ বিৰুদ্ধে উঠি অহা মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীটো দেশজুৰি অসন্তুষ্ট হ'ল। নতুনকৈ উঠি অহা এই প্ৰ'ট' বুৰ্জোৱা শ্ৰেণীটোক স্থান দিব পৰাকৈ শাসক শ্ৰেণীয়ে ব্যৱস্থা এটা নকৰাত দেশজুৰি আঞ্চলিক শক্তিৰ নামত এই শ্ৰেণীটোৰ উত্থান ঘটিল। কিন্তু অসমৰ অগপ বা অন্ধৰ তেলেগুদেশম পাৰ্টিয়ে প্ৰমাণ কৰি দিলে যে তেওঁলোকো সাম্ৰাজ্যবাদৰে কণিষ্ঠ সহযোগী। কংগ্ৰেছ বা বিজেপিৰ লগত তেওঁলোকৰ পাৰ্থক্য যিমান গুণগত তাতকৈ বেছি পৰিমাণগতহে।

দেশৰ শাসক শ্ৰেণীয়ে সাম্ৰাজ্যবাদৰ ওচৰত এই বিশেষ পৰিস্থিতিত নগ্নৰূপত আত্মসমৰ্পণ কৰাৰ পাছত দেশজুৰি জনগণৰ মাজত অসন্তুষ্টিয়ে দেখা দিলে। জনগণে অৰ্থনৈতিক নীতিৰ কুফলবোৰৰ বিৰুদ্ধে লাহে লাহে অধিক সচেতন হৈ উঠিল। দেশৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত গঢ়ি উঠিল প্ৰতিবাদ, প্ৰতিৰোধ সংগ্ৰাম। আমাৰ বনজ, খনিজ আৰু জলজ সম্পদ দেশী-বিদেশী ব্যক্তিগত কোম্পানীবোৰক দিয়াৰ বিৰুদ্ধে বিভিন্ন ৰাজ্যত স্থানীয়ভাৱে জনগণৰ সংগ্ৰামে উত্তাল পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি কৰিলে। নৰ্মদা বাচাও আদিৰ দৰে আন্দোলনে জনগণৰ জলসম্পদৰ অধিকাৰ ৰাষ্ট্ৰই কাঢ়ি লোৱাৰ বিৰুদ্ধে মৰণপণ সংগ্ৰামত লিপ্ত হ'ল। কেৱল সেয়াই নহয়, এই বৃহৎ জলবিদ্যুৎ প্ৰকল্পসমূহে ৰাজ্যসমূহৰ দৰিদ্ৰ কৃষক শ্ৰমিক জনগণক অস্তিত্বৰ সংকটত পেলালে। কিন্তু এই আন্দোলনবোৰ স্থানীয় প্ৰকৃতিৰ, মতাদৰ্শৰ পিনৰ পৰাও কোনো পূৰ্ণ সমাজ পৰিৱৰ্তনৰ সংগ্ৰামৰ লগত জড়িত নহয়। সমাজ পৰিৱৰ্তনৰ কথা কোৱা বাওঁপন্থী-কমিউনিষ্ট দলবোৰে এই ব্যাপক পৰিৱৰ্তনৰ সময়ছোৱাতে নিজৰ কৰ্মসূচীৰে শ্ৰমিক-কৃষক-মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীক ঐক্যবদ্ধভাৱে প্ৰতিৰোধ সংগ্ৰামত জড়িত কৰাত বিফল হ'ল। ফলত সংসদীয় নিৰ্বাচনত অংশগ্ৰহণ নকৰা সশস্ত্ৰ মাওবাদী কমিউনিষ্ট দলে পূৰ্বতকৈ শক্তিশালী ৰূপত আত্ম প্ৰকাশ কৰিলে। নতুন অৰ্থনৈতিক নীতিৰ ধামখুমীয়াত শিল্পখণ্ডলৈ যি ব্যাপক পৰিৱৰ্তন আহিল দেশজুৰি শ্ৰমিক-ট্ৰেড ইউনিয়নৰ আন্দোলনৰ বিকাশ ঘটিল। ৰাষ্ট্ৰৰ জনকল্যাণকামী ৰূপৰ পৰিৱৰ্তন ঘটাই সাম্ৰাজ্যবাদৰ হাতত সম্পূৰ্ণ দেশ এৰি দিয়াত চাৰিওফালে অসন্তুষ্টিয়ে গা কৰি উঠিল। মূল্য বৃদ্ধিৰ অভাৱনীয় উত্থান আৰু ৰাষ্ট্ৰ প্ৰদত্ত সা-সুবিধাৰ কৰ্তনৰ ফলত ভয়ংকৰ এক বিক্ষোভৰ দিশে জনগণ আগবাঢ়ি গ'ল। ভাৰতৰ প্ৰায় সকলো প্ৰান্তৰ আদিবাসী খিলঞ্জীয়া জনগোষ্ঠীৰ মাজত বিদ্ৰোহৰ উকমুকনি উঠিল। ফলত ৰাষ্ট্ৰই

ইয়াৰ জনকল্যাণকামী চৰিত্ৰ বাদ দিব খুজিও এক অন্তৰতীকালিন সময়ৰ বাবে কিছু জনকল্যাণকামী আঁচনি গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য হ'ল। এফালেদি ব্যক্তিগতকৰণৰ আগ্ৰাসী ৰূপ, ৰাষ্ট্ৰৰ কল্যাণকামী অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তনৰ সুপৰিকল্পিত প্ৰয়াস, আনফালে জনগণক বিদ্ৰোহৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখিবলৈ ৰাষ্ট্ৰৰ দ্বাৰা সাময়িক আঁচনি যোষণা। নেচনেল ৰুৰেল এপ্লয়মেণ্ট গেৰাণ্টি এক্ট (এনৰেগা) ২০০৫, নেচনেল ৰুৰেল হেল্থ মিছন (এনআৰ এইছ এম), জনজাতি বন আইন ২০০৬, তথ্যৰ অধিকাৰ আইন ২০০৫ আদিৰ জৰিয়তে সাময়িকভাৱে জনগণক সন্তোষ কৰাৰ অভিলাষী আঁচনিবোৰ লোৱা হ'ল।

এফালেদি সাম্ৰাজ্যবাদৰ লুপ্তন পোনপটীয়া হ'ল, দেশীয় বুৰ্জোৱা শ্ৰেণীটো সম্পূৰ্ণ সাম্ৰাজ্যবাদৰ বহুতীয়া-সহযোগী হ'ল, শাসক শ্ৰেণী হৈ পৰিল সিহঁতৰ ভৰি চেলেকা ভৃত্য। আনফালেদি বিশ্বায়নৰ সাময়িক সুবিধা ভোগ কৰা এক শ্ৰেণী উচ্চ মধ্যবিত্ত আৰু মধ্যবিত্তৰ উত্থানো লক্ষণীয় হৈ দেখা দিলে। চাকৰিজীৱীসকলৰ এফালেদি দৰমহা বঢ়াই দিয়া হ'ল কিন্তু পেন্সন আদি সা-সুবিধা কৰ্তন হ'ল, একে সময়তে দেশৰ চৰকাৰী নিয়মীয়া চাকৰিবোৰ বিলুপ্ত কৰি অনা হ'ল। নিবনুৱা যুৱক-যুৱতীৰ বাবে কোম্পানীৰ অস্থায়ী, অতি পৰিশ্ৰমী সংস্থানৰ আৰু বিকল্প নাথাকিল। কৃষক-শ্ৰমিকৰ বাবেই আটাইতকৈ দুৰ্যোগ নামি আহিল। কৃষি ক্ষেত্ৰত সাম্ৰাজ্যবাদৰ দখললৈ নিবলৈ এক ব্যৱস্থাগত পৰিৱৰ্তন বাবে পৰিকল্পনা কৰা হ'ল। অধিক যান্ত্ৰিকীকৰণ, হাইব্ৰীড, ৰাসায়নিক সাৰ আদিৰ ফলত কৃষিৰ উৎপাদন ব্যয় বৃদ্ধি হ'ল কিন্তু লাভ কোম্পানীৰ হাতলৈহে গ'ল। বীজ নিৰ্বাচনৰ, বীজ সংৰক্ষণৰ সৰ্বতো ক্ষমতা নাইকিয়া হৈ আহিল। বজাৰেই কৃষকৰ মন নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ ধৰিলে। চাৰিওফালে এক হাহাকাৰ পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হ'ল। কৃষকৰ আত্মহত্যাৰ ঘটনা ঘটিল। এনে অস্থিৰ পৰিস্থিতিতে দেশজুৰি সাম্ৰাজ্যবাদ আৰু ৰাষ্ট্ৰই স্বেচ্ছাসেৱী সংস্থা (NGO)ৰ এক জাল গুঁঠি দিলে। সংগ্ৰামৰ মাজৰ পৰা মানুহক আঁতৰাই আনিবৰ বাবে। গাঁৱে গাঁৱে এনজিঅ'ৰ নেটৱৰ্ক গঢ়ি উঠিল।

অসমলৈ এই নব্য উপনিবেশিক এজেণ্ডা আহিল মূলতঃ কিছুমান বুজাবুজিৰ চুক্তিৰ জৰিয়তে। ১৩ জানুৱাৰী ২০০০ চনত ভাৰত চৰকাৰ আৰু অসমৰ বিত্ত বিভাগৰ মাজত সাধিত হ'ল ভয়ংকৰ অৰ্থনৈতিক চুক্তি : FISCAL REFORMS PROGRAMME OF GOVERNMENT OF ASSAM আৰু ২৬ মাৰ্চ, ২০০৩ তাৰিখে MEMORANDUM OF UNDERSTANDING ON MEDIUM TERM FISCAL REFORM PROGRAMME 2000-01 to 2004-05 নামৰ অধিক ভয়ংকৰ চুক্তিবোৰ ভাৰতৰ বিত্ত মন্ত্ৰালয় আৰু অসম চৰকাৰৰ মাজত কৰা হ'ল। অসম চৰকাৰে নিজৰ সকলো অৰ্থনৈতিক 'সামান্য স্বাধীনতা' ত্যাগ কৰি নতুন কোনো চাকৰিত মকৰল নকৰো বুলি লিখি দিলে, পদবোৰ পৰ্যায়ক্রমে বিলোপ

সিদ্ধান্তত চহী কৰিলে, কোনো অপ্রাদেশীকৃত স্কুল চৰকাৰী নকৰাৰ সিদ্ধান্ত হ'ল, ৰাজহুৱা খণ্ডৰ উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠান হয় বন্ধ কৰাৰ নহয় ব্যক্তিগত কোম্পানীক বিক্ৰী দিয়াৰ চুক্তি হ'ল। মুঠতে সাম্ৰাজ্যবাদী বিশ্বায়নৰ অতি পোনপটীয়া প্ৰভাৱ অসমতো পৰিল।

দেশজুৰি এতিয়া তিনিটা পথ — সাম্ৰাজ্যবাদৰ দৰ্শন গ্ৰহণ কৰিয়েই সামান্য সেৱাৰ বাবে স্বেচ্ছাসেৱী সংগঠনবোৰ; সাম্ৰাজ্যবাদী লুণ্ঠন আৰু মতাদৰ্শগত সমাজ পৰিৱৰ্তনৰ সংগ্ৰামৰ অনুপস্থিতিত গঢ়ি উঠা নতুন ধৰণৰ এক মধ্যমপন্থী গণ আন্দোলন; বাওঁপন্থী সশস্ত্ৰ (বহু ক্ষেত্ৰত হঠকাৰী) সংগ্ৰামৰ পথ।

ৰাজ্যসমূহত দীৰ্ঘদিন ধৰি চলি থকা সশস্ত্ৰ আঞ্চলিক গোটবোৰ আৰু সংসদীয় ৰাজনীতিত জড়িত বাওঁপন্থী শক্তিবোৰ এতিয়া অস্তগামী। আঞ্চলিক ৰাজনৈতিক দলবোৰেও এই মতাদৰ্শগত, ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক ধামখুমীয়াত টিকিব পৰা নাই, দিক্‌বিদিকহীন। শাসক শ্ৰেণীয়ে বিশ্বায়নৰ এই সাময়িক আঁচনিবোৰৰ সুবিধা লৈ কিছুদিন বৰ্তি আছে। কোনোৱে দুৰ্নীতিৰ বোকাত পোত গৈছে। তেওঁলোকৰ মাজত আপেক্ষিক স্বচ্ছতা, দুৰ্নীতি মুক্ত সুশাসন আদিৰ শ্লোগানেৰে টিকি থকাৰ কৌশলো ইতিমধ্যে সক্ৰিয় হৈ উঠিছে। বিশ্বায়নৰ এই সাময়িক উত্থানৰ সুযোগ লৈ পুঁজিৰ প্ৰচলনৰ বোকোচাত উঠি বহুবোৰ ৰাজ্যত শাসন কৰি থকা দলবোৰেই দুবাৰ-তিনিবাৰ জয়ী হৈছে — কাৰণ পূৰ্বৰ চৰকাৰবোৰতকৈ ধন বেছি আহিছে। অসমত কংগ্ৰেছ পূৰ্ণ ভ্ৰষ্টাচাৰত লিপ্ত হৈছে। অগপই বৃহৎ নদীবান্ধৰ বিৰোধিতা আৰু দুৰ্নীতি নিৰ্মূলৰ আইন গ্ৰহণৰ দুটি ঐতিহাসিক সিদ্ধান্ত লৈছে। কিন্তু তেওঁলোকৰ প্ৰ'ট' বুৰ্জোৱা শ্ৰেণী চৰিত্ৰই এতিয়াও সংগ্ৰামী পথ এটা লোৱাৰ পৰা আঁতৰত ৰাখিছে। বিজেপিয়ে নিজৰ সামগ্ৰিক সংকটৰ মাজতো এটা আপাতঃ নতুন ৰূপেৰে জনগণৰ কাষ চপাৰ চেষ্টা কৰিছে। বাওঁপন্থী দলবোৰ হতাশাৰ চৰম সীমাত উপনীত হৈ উঠি অহা সংগ্ৰামী শক্তিবোৰকে প্ৰতিদ্বন্দ্বী বুলি ভাবি শাসক শ্ৰেণীৰ লগত আপোচৰ পথ লৈছে।

কৃষক মুক্তি সংগ্ৰাম সমিতিৰ উত্থান আৰু অৱস্থান :

কৃষক মুক্তিৰ বীজ এক উদাৰ বাওঁপন্থী গণতান্ত্ৰিক কছৰতৰ মাজত আছিল। ১৯৯০ ৰ দশকত বিভিন্ন বাওঁপন্থী দলৰ সংস্পৰ্শত আৰু প্ৰগতিশীল বুদ্ধিজীৱিৰ সহযোগত সাম্ৰাজ্যবাদী বিশ্বায়নৰ ফলাফলবোৰত প্ৰতিক্ৰিয়া চলি আছিল। বাছ ভাড়া বৃদ্ধি বিৰোধী, শিক্ষানুষ্ঠানৰ মাতুল বৃদ্ধি বিৰোধী, মূল্য বৃদ্ধি বিৰোধী সংগ্ৰামেই আছিল প্ৰথম অনুশীলন ধৰ্মী! এটা সময় তান্ত্ৰিক অনুশীলনৰো আছিল। সাম্ৰাজ্যবাদী বিশ্বায়নৰ এটা ফল উচ্চবৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰামৰ মাজেদি কণ মেলিবলৈ ধৰে এই বীজে। এফালেদি গণবিৰোধী বিশ্বায়নৰ প্ৰতিবাদ আনহাতেদি শ্ৰমজীৱী শ্ৰেণীৰ প্ৰতি অসীম মমতা আৰু তেওঁলোকৰ

বিপদত সংগ প্রদানৰ আকাংক্ষাৰে আমাৰ সংগ্ৰাম আৰম্ভ হ'ল।

২০০৮ চনৰ প্ৰথম ৰাজ্যিক অধিবেশন (১৪,১৫,১৬ মাৰ্চ, কাকী, নগাঁও) ৰ পাছৰ সময়খিনিত আমি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ভূকম্পন জৰীপ কৰি শেষৰখিনি অসমৰ তৈলসম্পদ লুটি নিয়াৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিৰোধ সংগ্ৰাম গঢ়ি তুলিছিলো। কৃষক মুক্তি সংগ্ৰাম সমিতিৰ ধাৰাবাহিক প্ৰতিৰোধ সংগ্ৰাম আৰু পৰিবেশগত দিশবোৰৰ ৰাষ্ট্ৰীয় উপথাপনে ভাৰত ৰাষ্ট্ৰক ৩০ জুলাই ২০০৮ চনত Multi Disiplinary Advisory Group (MDAG) গঠন কৰাবলৈ বাধ্য কৰাইছিলো। তথ্যৰ অধিকাৰ আইন ব্যৱহাৰ কৰি আমি MDAG ৰ প্ৰতিটো তথ্য সংগ্ৰহ কৰি আন্দোলনটোক এটা বাস্তৱিক ৰূপ দিছিলো। তিনিচুকীয়া-ডিব্ৰুগড়ত প্ৰতিৰোধ আন্দোলন গঢ়ি তোলাৰ পাছত ৬ জানুৱাৰী ২০০৯ চনত গুৱাহাটীত বিশাল আন্দোলন গঢ়ি তোলা হৈছিল। আমাৰ সংগ্ৰামৰ কাৰণেই আজিও ব্ৰহ্মপুত্ৰত ভূকম্পন জৰীপ কৰিব পৰা নাই। পৰা নাই তৈল খনন কাৰ্যসূচী ল'ব। ভূকম্পন জৰীপৰ বিৰুদ্ধে গঢ়ি তোলা সংগ্ৰামে যেনেকৈ এটা জাতীয় সন্মানীয় স্থান আমাক দিলে তেনেকৈ বিশ্বায়নৰ হাতত ধৰি সাম্ৰাজ্যবাদৰ হাতত জলসম্পদ তুলি দিয়াৰ ৰাজ্যিক জলনীতিৰ গণবিৰোধী চৰিত্ৰৰ বিৰুদ্ধে আমি গঢ়ি তোলা সংগ্ৰামেও সকলো জাতীয়, দেশপ্ৰেমিক, প্ৰগতিশীল মানুহৰ চিন্ত আকৰ্ষণ কৰিছিল। এই কামত কিছু স্বেচ্ছাসেৱী সংগঠনৰ লগ লগা হৈছিল। কেইবাখনো কৰ্মশালা, অভিবৰ্তন, আন্দোলন, আলোচনাৰ মাজেদি আমি জলনীতিখনৰ খচৰা ৫ বাৰ সংশোধন কৰিবলৈ চৰকাৰৰ সংশ্লিষ্ট কৰ্তৃপক্ষসমূহক বাধ্য কৰিছিলো। ২৭ অক্টোবৰ ২০০৮ অত কটন কলেজত কৰ্মশালা, ৪ জুনত ২০০৯ ত গণঅভিবৰ্তনৰ পাছত জলনীতিৰ জনবিৰোধী ৰূপটোৰ বিৰুদ্ধে আমি গঢ়ি তুলিছিলো আন্দোলন। ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ভূকম্পন জৰীপ আৰু জলনীতিৰ গণবিৰোধী- জাতিবিৰোধী ধাৰাৰ বিৰুদ্ধে গঢ়ি তোলা সংগ্ৰামে আমাক এহাতেদি জাতীয় সংগ্ৰাম এখনত আগভাগত থিয় কৰালে আনহাতে মতাদৰ্শগতভাৱেও আমি সাম্ৰাজ্যবাদ আৰু পুঁজিবাদৰ চক্ৰান্তবোৰ জনমানসত উত্থাপন কৰাৰ সুযোগ পালো।

প্ৰথম ৰাজ্যিক অভিবৰ্তনৰ পাছতে ১০ এপ্ৰিল ২০০৮ -অত নগাঁৱত বনাঞ্চলবাসীৰ ভূমিপট্টন আৰু বান খহনীয়া সমস্যাৰ স্থায়ী সমাধানৰ দাবীত বিশাল আন্দোলন সূচী গ্ৰহণ কৰা হ'ল। ১৮ আগষ্ট ২০০৮, ৩০ জানুৱাৰী ২০০৯ -ত গুৱাহাটীত, ২১ মে' ২০০৯ -ত নগাঁৱত, ৬, ৭ অক্টোবৰত গুৱাহাটীত ভূমিপট্টন, এনৰেগা দুৰ্নীতি, পিডিএছৰ দুৰ্নীতিৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিবাদী কাৰ্যসূচী আদি এলানি কাৰ্যসূচীৰে আমি বনাঞ্চলবাসীৰ ভূমি অধিকাৰৰ প্ৰশ্নটোক জাতীয় ৰূপ প্ৰদান কৰিলো। আমাৰ আশাশুধীয়া প্ৰচেষ্টাতে ভাৰতৰ পৰিবেশ আৰু বন মন্ত্ৰালয়ৰ দ্বাৰা গঠিত সমিতিত অসমৰ প্ৰতিনিধিক স্থান প্ৰদান আৰু

এই সমিতিৰ ১৯ জুন আৰু ২০ জুনত ক্ৰমে কাকী, কাজিৰঙা আৰু টেঙানি ভ্ৰমণ আছিল উল্লেখযোগ্য দিশ। ইতিমধ্যে আমি জনজাতি বন আইন কাৰ্যকৰী কৰিবলৈ ধাৰাবাহিক হেঁচা দি আহিছিলো, এই কাম কৰা অসমৰ একমাত্ৰ সংগঠন ৰূপে পৰিচিত হৈছিলো। বনাঞ্চলবাসী জনজাতি ৰাইজে ভূমিপট্টন লাভে কৰিলে। কিন্তু ইয়াক সম্পূৰ্ণ ৰূপায়ন আৰু অজনজাতি থলুৱা লোককো ২০০৫ চনৰ ১৩ ডিচেম্বৰৰ পৰা পট্টা প্ৰদানৰ দাবী একেৰাহে জনাই আহিছিলো। আমাৰ ভূমি পট্টাৰ এই আন্দোলনে সৰ্বভাৰতীয় সংযোগ স্থাপন কৰিছিল। আমি ভাৰতৰে এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ আন্দোলনকাৰী সংগঠনৰূপে পৰিচিত হৈছিলো। শেহতীয়া National Advisory Council এ জনজাতি বন আইন সমিতিৰ অনুমোদন অনুসৰি অজনজাতি লোককো পট্টা প্ৰদানৰ পৰামৰ্শই আমাক উৎসাহিত কৰি তুলিছে। কাজিৰঙা ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানৰ কাষৰ গাঁও-বাগান সমূহতো গঢ়ি উঠিছে ভূমি স্বত্বৰ সংগ্ৰাম।

২০০৯ চনৰ খৰাং পৰিস্থিতিৰ বিৰুদ্ধে জিলাই জিলাই আন্দোলন আৰু ১০০ শতাংশ জলসিঞ্চনৰ দাবী আমি জনপ্ৰিয় কৰি তুলিছো।

আমাৰ দুৰ্নীতিবিৰোধী অভিযানে জনপ্ৰিয়তাৰ শীৰ্ষবিন্দুত উপনীত হৈছে আৰু আমাৰ শ্ৰমিক-কৃষকৰ সংগ্ৰামখনৰ প্ৰতি মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ সমৰ্থনো কঢ়িয়াই আনিছে। ২০০৯ চনৰ ৩ জানুৱাৰীত সন্দীপ পাণ্ডেক নিমন্ত্ৰণ কৰি কটন কলেজ চুডমাৰ্চন হলত ৰাষ্ট্ৰীয় আলোচনা চক্ৰ, হেঁচাৰ জৰিয়তে জনতা ভৱনৰ পৰা তথ্য আয়োগৰ কাৰ্যালয় বাহিৰলৈ নিবলৈ বাধ্য কৰা, ২০০৮ চনৰ সৰ্বভাৰতীয় RTI Award লাভ আৰু ২০১০ চনৰ CNN-IBN Young Indian Leaders' Award প্ৰাপ্তি আমাৰ সংগ্ৰামৰ এটি গুৰুত্বপূৰ্ণ খবৰ। আনহাতে বৰ্তমানৰ জনবিৰোধী, আপাদমস্তক দুৰ্নীতিপৰায়ণ চৰকাৰখনৰ কেলেংকাৰী, ১০০০ কোটি টকীয়া উত্তৰ কাছাৰ কেলেংকাৰী, স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা আৰু মুখ্যমন্ত্ৰীৰ অবৈধ সা-সম্পত্তিৰ তথ্য প্ৰকাশ এক ৰোমাঞ্চকৰ জনগণ হিতৈষী সাহসী পদক্ষেপ আছিল। বিৰোধী ৰাজনৈতিক দলবোৰৰ দুৰ্বল স্থিতিৰ সময়ত আমাৰ এনে পদক্ষেপে সংগঠনটোক মৰ্যাদা প্ৰদান কৰাই নহয়, জনপ্ৰিয়তাৰ শীৰ্ষলৈ লৈ গ'ল। আমি অসমৰ প্ৰকৃত বিৰোধী শক্তিৰ দৰে জনমানসত চিহ্নিত হ'লো। ১০ জানুৱাৰী ২০১১ অত অৰবিন্দ কেজৰিৱাল, বিমল ভাইহঁতৰ উপস্থিতিত পালিত হ'ল দুৰ্নীতিৰ বিৰুদ্ধে ঘৃণা দিৱস। আমাৰ ৰাজনৈতিক উত্থানত শংকিত হৈ কংগ্ৰেছী ৰাজ্য চৰকাৰে এই সময়খিনিত আমাক মাওবাদী সজাবলৈ প্ৰচেষ্টা কৰি বাৰে বাৰে ব্যৰ্থ হৈছে।

বৃহৎ নদী বান্ধ বিৰোধী আন্দোলন ২০০৯ বৰ্ষৰ পৰাই আমি গুৰুত্ব সহকাৰে আৰম্ভ কৰো। ২০০৫ চনৰ পৰাই ছেগা-চোৰোকাকৈ লাগি থকা হৈছিল। ২০০৯ বৰ্ষত

আমি এক বিশেষ স্থিতি লাভ কৰি এই আন্দোলনৰ এটি গুৰুত্বপূৰ্ণ সংগঠন হিচাপে পৰিগণিত হওঁ আৰু ২০১০ বৰ্ষত আন্দোলনৰ এটা প্ৰধান ধাৰাকৰূপে কৃষক মুক্তি সংগ্ৰাম সমিতি চিহ্নিত হয়। ৩১ মাৰ্চ ২০১০ অত ধেমাজিত নদীবান্ধৰ বিৰুদ্ধে হোৱা আন্দোলনত আমাক ৰাষ্ট্ৰ বাহিনীয়ে নিৰ্মম নিপীড়ন কৰিছিল। ১৪ জুলাই ২০১০ অত মেধা পাটকাৰৰ উপস্থিতিত গুৱাহাটীত বিশাল সভা, শোভাযাত্ৰা, ১০ আগষ্ট ২০১০ অত কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী জয়ৰাম ৰমেশক সাক্ষাৎ আৰু ১০ ছেপ্তেম্বৰত অসম আগমন আৰু মন্ত্ৰীজনৰ বৃহৎ নদীবান্ধৰ কুপ্ৰভাৱৰ প্ৰতি স্বীকৃতি, ১ লাখ চহীসহ স্মাৰক পত্ৰ প্ৰদান আদিৰ জৰিয়তে এই আন্দোলনে যথেষ্ট গুৰুত্ব লাভ কৰে।

১৬ ডিচেম্বৰ ২০১০ অত ভাৰতীয় খাদ্য নিগমৰ মাণ্ডলিক কাৰ্যালয়ত ধানৰ দাম বৃদ্ধিৰ বাবে আন্দোলন কৰা হয়।

১ নৱেম্বৰ ২০০৯ ৰ পৰা আমি ভাৰত তথা বিশ্বৰ এক ৰেকৰ্ড সৃষ্টিকাৰী ৰাজ্যজোৰা পদযাত্ৰাৰ কাৰ্যসূচী আৰম্ভ কৰো শদিয়াৰ পৰা। তেতিয়াৰ পৰা এতিয়ালৈকে অবিৰতভাৱে চলি আছে এই পদযাত্ৰা। পদযাত্ৰাৰ জৰিয়তে ভূমিসংস্কাৰ, নদীবান্ধ, জলসিঞ্চন, দুৰ্নীতি আৰু ক্ষমতা বিকেন্দ্ৰীকৰণৰ প্ৰশ্নবোৰ আমি জনগণৰ মাজলৈ লৈ গৈছো। থাকি যোৱা ঠাইবোৰত গঢ়ি তুলিছো সাংগঠনিক কামকাজ। এটা মহকুমাৰ এলেকাত ঘূৰি শেষ হ'লে মহকুমাৰ ৰাইজক লৈ গঢ়ি তোলা হৈছে বিশাল আন্দোলন। এক অবিৰত, অবিস্মৰণীয়, অসম্ভৱক সম্ভৱ কৰা অভূতপূৰ্ব কাৰ্যসূচী এয়া।

সাংগঠনিকভাৱে আমি অসমৰ বি টি এডি এলেকা, ধুবুৰী, গোৱালপাৰা, বঙাইগাঁও আৰু নলবাৰী জিলাৰ বাদে প্ৰায় সকলো জিলাতে সংগঠন গঢ়ি তুলিছো। ধুবুৰী, গোৱালপাৰা, নলবাৰীতো প্ৰচেষ্টা অব্যাহত আছে।

২০১০ চনৰ ৮ মাৰ্চত নাৰী মুক্তি সংগ্ৰাম সমিতিৰ আত্মপ্ৰকাশ হয়। তেতিয়াৰ পৰা পৰৱৰ্তী সময়ত নাৰী মুক্তি সংগ্ৰাম সমিতিয়ে কৃষক মুক্তিৰ ভগ্নী সংগঠনৰূপে কাম-কাজ আগবঢ়াই নিছে।

গৱেষণাৰ বাবে Peoples' Interest Research Group, Assam গঠন কৰি চলাই থকা হৈছে। চাহ শ্ৰমিক মুক্তি সংগ্ৰাম সমিতিৰ কামো পিছ পৰি আছে। সাংস্কৃতিক বাহিনীও হৈ আছে দুৰ্বল। এই সময়খিনিৰ ভিতৰত আমি সৰ্বভাৰতীয় পৰ্যায়ত NAPM, NFFPFW ৰ লগত সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলা আৰু অৰবিন্দ কেজৰিৱলহঁতৰ গোটটোৰ লগতো গঢ়ি উঠিছে ঘনিষ্ঠতা। ২২, ২৩, ২৪ নৱেম্বৰ ২০১০ ৰ সংসদ ভৱন ঘেৰাও নামৰ বৃহৎ নদীবান্ধ বিৰোধী দিল্লীৰ কাৰ্যসূচীত এওঁলোকৰ সহযোগিতা আছিল গুৰুত্বপূৰ্ণ। ২৪ নৱেম্বৰত বিশ্বনাথ চাৰিআলিৰ দীপক তাঁতীয়ে দিল্লীতে মৃত্যুবৰণ কৰি উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ বৃহৎ নদীবান্ধ বিৰোধী আন্দোলনৰ প্ৰথম শহীদৰূপে স্থান লাভ কৰে।

আমাৰ সীমাবদ্ধতাসমূহ :

আমি NGO সমূহৰ লগত আমাৰ সকলো সম্পৰ্কৰ প্ৰায় সমাপ্তি ঘটা হৈছে ২০১০ চনত। এই বৰ্ষটোতে আমি পুঁজিসংগ্ৰহ সম্পৰ্কেও এটা তাত্ত্বিক অৱস্থানত উপনীত হৈছো, কিন্তু এতিয়াও সম্পূৰ্ণ শ্ৰমজীৱী শ্ৰেণীৰ পৰাহে ধন সংগ্ৰহৰ বাস্তৱ পৰিস্থিতিত উপনীত হোৱা নাই। আটাইতকৈ ডাঙৰ কথা হ'ল মধ্য শ্ৰেণীয়ে স্বেচ্ছাপ্ৰণোদিতভাৱে আমাক দান-বৰঙণি দিয়া আৰম্ভ কৰিছে। আমি সঘন কৰ্মশালা অনুষ্ঠিত কৰি কৰ্মীসকলৰ মতাদৰ্শগত মান উন্নত কৰাৰ চেষ্টা কৰিছো যদিও কৰ্মীসকল সংগঠন চলোৱাৰ সকলো দিশত সফল হৈছে বুলিব নোৱাৰি। সহস্ৰাধিক কৰ্মী সৃষ্টি কৰাটোৱে আমাৰ প্ৰধান প্ৰত্যাহ্বান।

বৃহৎ নদী বান্ধ বিৰোধী প্ৰতিৰোধ আন্দোলনটোৰ স্বয়ংসম্পূৰ্ণ নেতৃত্ব দিব পৰাকৈ আমি সাংগঠনিকভাৱে এতিয়াও সিমান সবল হৈ উঠা নাই। এই আন্দোলনৰ দ্বাৰা নদীবান্ধ বন্ধ কৰিবলৈ আমি অসমৰ জাতীয় জনগোষ্ঠীয় সকলো সংগঠনৰ লগত এক ঐক্যবদ্ধ সংগ্ৰাম গঢ়ি তোলাৰ প্ৰচেষ্টা কৰিম।

২০১৫ চনৰ আমাৰ যি লক্ষ্য তাত উপনীত হ'বলৈ হাজাৰ হাজাৰ কৰ্মী/কেডাৰ সৃষ্টি জৰুৰী। এই জৰুৰী কাম কৰিবলৈ আমি ৰণকৌশল তৈয়াৰ কৰা যুগুত।

মতাদৰ্শগত ভাৱে আমি যেনেই NGO ৰ লগত থাকিব খোজা নাই, তেনেকৈ অতিবামপন্থী সশস্ত্ৰ সংগ্ৰাম বা জাতীয়বাদী সশস্ত্ৰ সংগ্ৰামৰ লগতো নাই। নাই মৰামোৱা বাওঁপন্থী আন্দোলনতো। আনহাতে দলবিহীন, পূৰ্ণ সমাজ পৰিৱৰ্তন নিবিচৰা তথাকথিত গণ আন্দোলনৰ লগতো আমি একাত্ম হ'ব নোৱাৰো। ২০১০ চনলৈ এটা শক্তিশালী গণ আন্দোলনৰ বিকাশ আৰু তাৰ মাজেদি সমাজ পৰিৱৰ্তনৰ মূল ধাৰালৈ উন্নীত হোৱাৰ বাবে অনবৰত প্ৰয়াস — এয়াই আমাৰ মূল ৰণনীতি। ইয়াৰ বাবে সুস্থিৰ সিদ্ধান্ত ২০১৫ চনত ল'ব লাগিব।

সৎ-নিষ্ঠাবান জাতীয়, বাওঁপন্থী, প্ৰগতিশীল শক্তিসমূহক আকৰ্ষিত কৰি পূৰ্ণ সমাজ পৰিৱৰ্তনৰ সংগ্ৰামত নিজক আগবঢ়াই নিবলৈকে আমি প্ৰয়াস কৰি যাম।

১৩ মাৰ্চ, ২০১১
দৈয়াং, গোলাঘাট

অখিল গগৈ
সম্পাদক
কৃষক মুক্তি সংগ্ৰাম সমিতি

আজি ১১ মাৰ্চ ২০১১ তাৰিখে দৈয়াঙৰ অধিবেশনতখলীত
পুৱা ৭-৩০ বজাত অনুষ্ঠিত কৰ্ণধাৰ সমিতিত গৃহীত।